



# ΛΕΥΚΩΜΑ

682  
ΚΤ 11

---

ΤΟΥ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΘΕΝΤΟΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ  
ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ  
ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ  
ΓΕΝΗ ΜΑΧΑΛΛΕ (ΑΝΩ ΒΟΣΠΟΡΟΥ)

---

1949 = 1951





Ο ΑΙΩΝΙΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ



Η Α.Θ.Π. Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ  
Κ. Κ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ Α.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης  
Κύριος Κύριος Ἀθηναγόρας ὁ Α. ἠγαθύνθη νὰ εὐλογήσῃ  
τοὺς ἐνορίτας τῆς Κοινότητος ἡμῶν καὶ τοὺς εὐλαβεῖς προσ-  
κυνητὰς τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν Ναοῦ τὴν 23 Ἰουλίου 1950.

Εὐγνωμόνως ἀναφερόμενοι εἰς τὴν ἱστορικὴν ταύτην  
ἐπίσκεψιν ἱκετεύομεν εὐλαβῶς τοῦ Ὑψίστου Ἀθηναγόρου τοῦ  
Παναγιωτάτου καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου πολλὰ τὰ ἔτη.





Η Α. Σ. Ο ΠΟΙΜΕΝΑΡΧΗΣ ΗΜΩΝ  
ΓΕΡΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΥΡΙΟΣ ΙΑΚΩΒΟΣ



Ο ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΔΕΡΚΩΝ  
ΚΥΡΙΟΣ ΙΩΑΚΕΙΜ

Τοῦτον τὸν Οἶκον ὁ Πατὴρ ὠκοδόμησε·

Τοῦτον τὸν Οἶκον ὁ Υἱὸς ἐστερέωσε·

Τοῦτον τὸν Οἶκον τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἀνεκαίνισε.

“Ὅτε πρὸ 115 ἐτῶν ἀκριβῶς, ὁ ἀείμνητος Μητροπολίτης Δέρκων Νικηφόρος, ἀνιστῶν ἐκ βάθρων τὸν ἐπὶ αἰῶνας προϋτάρξαντα καὶ ὑπὸ τῆς ἐπιρρείας τῶν καιρῶν καὶ περιστάσεων ἐρειπωθέντα Ναὸν τοῦ Προδρόμου καθηγιάζε τὸ ἱερόν του Θυσιαστήριον πρὸς εὐλογίαν, ἀλλὰ καὶ συνοχήν τῶν παρὰ τὸν Σκλιθρῖνα διασπάρτων τότε ὁμογενῶν οἰκογενειῶν, αἵτινες ἀπετέλουν καὶ τότε τοὺς οἰοῦντι Ἀκρίτας τῶν ἐν τῷ Καταστένῳ ὁμογενῶν συνοικισμῶν, ὁραματίζετο θεόθεν, ὅτι σὺν τῷ χρόνῳ θ’ ἀπέβαινε τοῦτο ἢ θερμουγὸς ἐστία περὶ τὴν ὁποίαν “τῷ Φωτὶ τοῦ Πνεύματος, εἰς ἀγαθῆς πολιτείας κατόρθωσιν ἐλαυνόμεναι”, οἰκογένεαί τινες, πενιχραὶ μὲν τὴν κοινωνικὴν ἐμφάνισιν, πεπληρωμένοι ὅμως χριστιανοπρεπειᾶς ἀνοθεύτου καὶ τῶν ἱερῶν μας Θεσμῶν θεματοφύλακες ἄγρυπνοι, πληθυνόμεναι, θ’ ἀπήρτιζον τὸ συγκρότημα, τὸ ὁποῖον μὲ τὴν εὐσέβειαν ἐν τῇ καρδίᾳ, μὲ φιλογένειαν, μὲ τῆς φιλοτιμίας τὴν προαίρεσιν ὡς πυξίδα καὶ μὲ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας τὴν εὐλογίαν ὡς πυρσὸν ἄσβεστον κατευθύνουσαν πρὸς ἔννομον καὶ εὐσεβόφρονα βιωτὴν, καίτοι ἀντιμετωπίσαν ἐπὶ αἰῶνα καὶ πλέον δυσχερείας καιρικᾶς ποικίλας, θὰ ἐνεφάνιζε τὴν

σημερινήν μας Κοινότητα, σεμνουμένην σήμερον ἐπὶ τῆς ὁμογενείας συμπάσης τὴν συμπάθειαν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον.

Γενεαὶ τέσσαρες ἕκτοτε, ὑπὸ τὸς πτέρυγας τοῦ ἱεροῦ τούτου Ναοῦ ἐγαλουχήθησαν τῷ γάλακτι τῆς Πίστεως καὶ τῶν Θεσμιῶν μας καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ ἠυλογήθησαν ὡς περὶ πυρρὸν ἄσβεστον καὶ ἀλύμαντον διαθερμαινόμεναι εἰς εὐσέβειαν καὶ φιλογένειαν, καὶ περιέπουσαι τοῦτον ὡς τὴν κεντρόμολον τῆς οἰκογενειακῆς καὶ κοινοτικῆς τῶν ὑποστάσεως ἄχρις οὗ πρὸ 16 ἐτῶν, ἠξιώθησαν εὐκαιρίας σπανιζούσης εἰς τὸν κύκλον τῶν εὐαγῶν ἰδρυμάτων μας, νὰ πανηγυρήσωσιν ὡς οἰονεὶ Ἰωβηλαῖον τῆς Κοινοτήτός μας, τὴν ἑκατονταετηρίδα τῆς ἐκ βάθρων ἀναστάσεως τοῦ ἱεροῦ τούτου Ναοῦ καὶ νὰ ἴδωσι συγκεντρούμενα περὶ αὐτὸν εἰς ἐκδήλωσιν φιλαλληλίας, ἀλλὰ καὶ εὐγνώμονος διαθεσεως, τὰ πλήθη τῶν Ὀρθοδόξων ὅσα ἐκ τῶν περάτων τῆς Βασιλίδος ταύτης τῶν Πόλεων, ἔσπευσαν ν' ἀναπέμψωσιν ὕμνων στροφὰς εὐχαριστηρίων πρὸς τὴν σεπτὴν Εἰκόνα τοῦ Βαπτιστοῦ, ἀφ' ἧς προσκυνηταὶ τῆς Χάριτος, ἠρύσθησαν, ἄλλοι τὴν ἴασιν, ἕτεροι τὴν ψυχικὴν ἀνακούφισιν καὶ πάντες τὴν ἐν τῇ βιοπάλῃ ἐγκαρτέρησιν καὶ παραμυθίαν.

Ἀπετέλεσεν ἡ πανήγυρις ἐκείνη σταθμὸν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ Ναοῦ καὶ ἡ Κοινοτήτης μας ὑπερήφανος ἐπεδείκνυεν εἰς τὴν ὁμογένειαν τὴν ἀριτιότητά της, εἰς ἐκδήλωσιν ζωῆς θρησκευούσης, εἰς ἐκπαίδευσιν τῶν τέκνων της, εἰς ἐνάσκησιν τῆς φιλαλληλίας καὶ τῆς συναντιλήψεως, τῶν δεομένων ἐκ τῶν μελῶν της καὶ εἰς





Φωτογραφία ληφθεῖσα κάτωθεν τοῦ ἐν τῷ ἀύλογύρῳ τοῦ ἱ.  
Ναοῦ αἰωνοβίου ἱστορικοῦ πλατάνου μετὰ τὴν χοροστασίαν  
τῆς Α.Θ.Π. Κ.Κ. Ἀθηναγόρα τοῦ Α.



Η Α.Θ.Π. ΕΝ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

οικονομικήν εὐπραξίαν, ὅτε νέαι περιστάσεις, ἔθεσαν τὸ Ἱερὸν Σκήνωμα εἰς ἀναγκαστικήν χρῆσιν ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τῶν ὑποχρεώσεων τῆς νομοταγείας καὶ φιλοπατρίας καὶ ἡ ἐνάσκησις τῶν θρησκευτικῶν τῆς Κοινότητος ἀναγκῶν περιορίσθη εἰς τὸν Νάρθηκα τοῦ Ναοῦ.

Ἐπῆλθε τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων τὸ τέρμα καὶ ὁ ἱερὸς Ναὸς προφρόνως καὶ ἀσμένως ἀπεδόθη εἰς τὴν Ἱερὰν μας Μητρόπολιν καὶ δι' αὐτῆς εἰς τὴν Κοινότητα, αὐτονόητον ὁμως τυγχάνει ὅτι ἔχρηξεν ἐπισκευῆς γενικῆς ἢ μᾶλλον ἀνακαινίσεως ριζικῆς διὰ τὰ ἐπανεῖλθη εἰς τὴν ἐσωτερικὴν του ἀρχικὴν κατάστασιν.

Φιλοτίμῳ ποιμαντικῇ προνοίᾳ τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου ἡμῶν Κυροῦ Ἰωακείμ, συνεστήθη Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. Β. Δεμιρτζόγλου, Ι. Βασιλειάδου, Ν. Κώστα, Δ. Κατσικοπούλου, Ε. Ράνου (ἀρχιτέκτονος), Α. Παρασκευᾶ (ἀρχιτέκτονος), Β. Καραμήτρου, Σ. Νικολαΐδου, Κ. Κωνσταντινίδου, καὶ Ἐμμ. Παρασκευᾶ, εἰς ἣν οὗτος ἐπεφόρτισεν ἐν συνεργασίᾳ φιλοχρίστῳ καὶ ἐτέρων τοιούτων, τὸ ἐπίμοχθον ἔργον τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ Ἱεροῦ Σκηνώματος. Ἐνεφάνισε τοῦτο δυσχερείας δυσυπερβλήτους καὶ τεχνητὰς λόγῳ τῆς ἐκτάσεως τῶν δεομένων ἀνακαινίσεως ἀλλὰ καὶ οἰκονομικὰς λόγῳ τῆς πενιχρότητος τῶν μέσων, ἅτινα διέθετεν ἡ Κοινότης ἡμῶν, πλουτοῦσα μὲν εἰς ἐνορίτας φιλοτίμους καὶ εὐσεβόφρονας, ἀλλ' οὐχὶ καὶ εἰς πολυταλάντους, ὡς ἄλλαι. Ἡ οὕτω πως ὁμως καταρτισθεῖσα Ἐπιτροπὴ, ἅπαξ ἀναδεχθεῖσα τὴν βαρεῖαν εὐθύνην τοῦ ἔργου, ἐνισχυομένη ὑπὸ τῶν εὐλογιῶν καὶ τῆς παρορ-

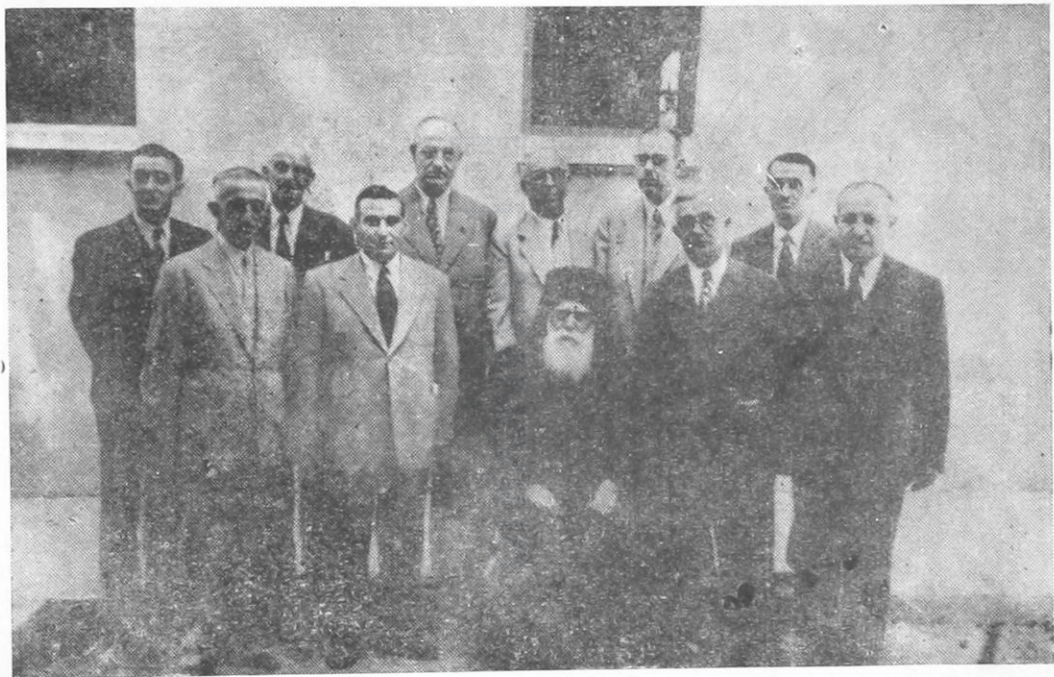
μήσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τῆς φιλοτίμου συναντιλήψεως πάντων τῶν  
συνενοριτῶν, καὶ πεποιθοῖα ἐπὶ τὴν Χάριν τοῦ Βαπτιστοῦ τὴν ἀναπληροῦσαν τὰ  
ἐλλείποντα καὶ ἀπομακρύνουσαν, τὸν Δισταγμὸν καὶ τὴν Ἄρνησιν, ἀπεδύθη θαρ-  
ρύντως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ Ναοῦ, κατὰ τρόπον καὶ  
τὴν ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν του πληροῦντα ἐμφάνισιν καὶ τὴν ὄλην ὑπόστασιν  
καθιστῶσαν ἀλύμαντον ἐκ φθορᾶς ἐπὶ αἰῶνα τοῦλάχιστον.

Εἰς τὴν ἔκκλησιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπήντησαν φιλοτίμως καὶ ἀσμένως πάντες οἱ  
συνενοριταὶ καὶ πολλοὶ ἄλλοθεν, τῆς Κοινότητος φίλοι καὶ παντὸς εὐσεβοῦς ἔργου  
πρόθυμοι παραστάται. Καὶ ἡ περίπτωσις ἐνεφάνισε τὸ θαῦμα τῆς ἐκ τοῦ μηδενὸς  
ἀρξαμένης, ἀλλ' αἰσίως ἐπιτευχθείσης ἀνακαινίσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

Τὸ ἔργον ὁμως δὲν συνετελέσθη πλήρως. Ἦσαν πολλὰ, πλεῖστα, τὰ χρήζοντα  
ἀνακαινίσεως ριζικῆς καὶ πολλὰ τὰ χρήζοντα ἀντικαταστάσεως, ἀπομένουσι δ' ἔτι  
πολλὰ χρήζοντα ἐπισκευῆς καὶ ἀντικαταστάσεως ἢ συμπληρώσεως, ὧν δ' ἄνευ κα-  
θίσταται δυσχερὴς ἢ ὀμαλὴ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ λειτουργία, τοῦθ' ὅπερ καὶ ὀδηγεῖ εἰς  
ἀδιέξοδον.

Ἡ ἐπὶ τῆς ἀνακαινίσεως ὁμως τοῦ Ναοῦ Ἐπιτροπή, θαρρήσασα ἐκ τῆς ἄκρι-  
σήμερον ἐπιδειχθείσης πρὸς τὸ ἔργον αὐτῆς ἐμπιστοσύνης καὶ ἐκτιμίσεως τῆς Κοινό-  
τητος, ἀλλὰ καὶ τῆς ὁμογενείας συμπάσης, δι' ὧν καὶ μόνον ἐπετεύχθη, ὅ,τι σήμερον  
προκαλεῖ τὸν δίκαιον αὐτῶν ἔπαινον, τοῦ Ναοῦ, ἐμφανιζομένου, οἰονεὶ, νεοδμήτου,





Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΕΩΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ Ι. ΝΑΟΥ Γ. ΜΑΧΑΛΛΕ



Ἡ διὰ κανονικῶν ἐκλογῶν τῆς 30-10-1949 προελθοῦσα ἐκ. ἐπιτροπή  
Γ. ΤΟΡΙΔΗΣ      ΕΥΣΤΡ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ      Α. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ  
ΤΑΜΙΑΣ                      ΠΡΟΕΔΡΟΣ                      ΑΝΤΙΠΡ.  
Α. ΠΑΖΑΡΙΔΗΣ, Ν. ΦΛΩΡΟΠΟΥΛΟΣ, Θ. ΤΣΑΧΙΡΙΔΗΣ, Κ. ΤΖΙΒΕΛΕΚΗΣ  
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

πλουτουσα δὲ μὲ τὴν πρὸς αὐτὴν καὶ τὸ ἐπίπονον ἔργον τῆς ἐκτίμησιν τῆς ὁμογενείας, θεωρούσης τὸ αἰωνόβιον Σκήνωμα, κειμήλιον τῆς ὀλότητος καὶ συμπαθῶς ἐχούσης πρὸς τὴν πενιχρὰν τὸν ἀριθμόν, ἀλλὰ πλουσίαν εἰς εὐσεβοφροσύνην Κοινότητα, κατωχυρωμένη δὲ καὶ μὲ τὴν ἱερὰν εὐλογίαν τοῦ σεπτοῦ ἡμῶν Μητροπολίτου Κυρίου Ἰακώβου, θεόθεν τεταγμένου Ἠγουμένου καὶ Πνευματικοῦ τῆς Κοινότητος ποδηγέτου, λαμβάνει τὸ θάρρος νὰ ἐπικαλεσθῆ τὴν καὶ μελλοντικῶς ἐνίσχυσιν τοῦ ἱεροῦ ἔργου, οὗτινος ἐπωμίσθη τὴν βαρυτάτην εὐθύνην, ἵνα ἐπιτευχθῆ ἡ ὀλοκλήρωσις τόσον τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ κτιρίου μετὰ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ, ὅσον καὶ τῆς ἐσωτερικῆς του διακοσμίσεως.

Καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, εὐλογίᾳ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως, λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ προσφέρῃ ὑμῖν τὸ Λεύκωμα τοῦτο, κοσμούμενον δι' εἰκόνων καὶ ἀπόψεων συναφῶν τῷ ἔργῳ τῆς καὶ συντόμως ἐρμηνευτικὸν τῆς περιπτώσεως, ὡς ὑπόμνημα τῶν γενομένων, θὰ θεωρήσῃ δὲ ἑαυτὴν πεπληρωμένην ἱκανοποιήσεως, ἐὰν ἀξιωθῆ νὰ τερματίσῃ τὸ καθήκον τῆς τοῦτο, λυσιτελῶς καὶ ἐνδελεχῶς, παραδίδουσα εἰς τὴν Κοινότητα εἰδικῶς καὶ τὴν Ὁμογένειαν γενικῶς, ἄριτον ἐν παντὶ καὶ σεμνῶς ἠὺςπρεπισμένον, τὸ σεπτὸν Σκήνωμα τοῦτο τῆς Δόξης Κυρίου, οὐχὶ μόνον τῆς Κοινότητος ζωηφόρον Ἐστίαν, ἐν ἣ ἐμνημονεύθησαν καὶ ἠγιασθησαν αἱ γεννεαὶ τῶν πατέρων τῆς καὶ ἐβαπτίσθησαν, ἐστέφθησαν, ἠγιασθησαν τὰ ἐν τῇ ζωῇ μέλη τῆς, ἀλλὰ καὶ τοῦ οἴκου παντὸς ὁμοδόξου, πάροχον εὐλογίας εἰς προκοπὴν.

Καὶ εὐελπιστεῖ ἡ Ἐπιτροπὴ ὅτι ἡ ἔκκλησίς τῆς αὐτῆς θὰ τύχῃ τῆς εὐμενοῦς διαθέσεως συμπάσης τῆς ὁμογενοῦς κοινωνίας χορηγούσης πρὸς συντέλειαν τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ, κατὰ προαίρεσιν, πάσης συναντιλήψεως οὔσης εὐγνωμόνως εὐπροσδέκτου, ὅτι “προσφορὰ ἁγία λιπαίνει Θυσιαστήριον καὶ ἡ εὐωδία αὐτῆς ἔναντι τοῦ Ὑψίστου”.

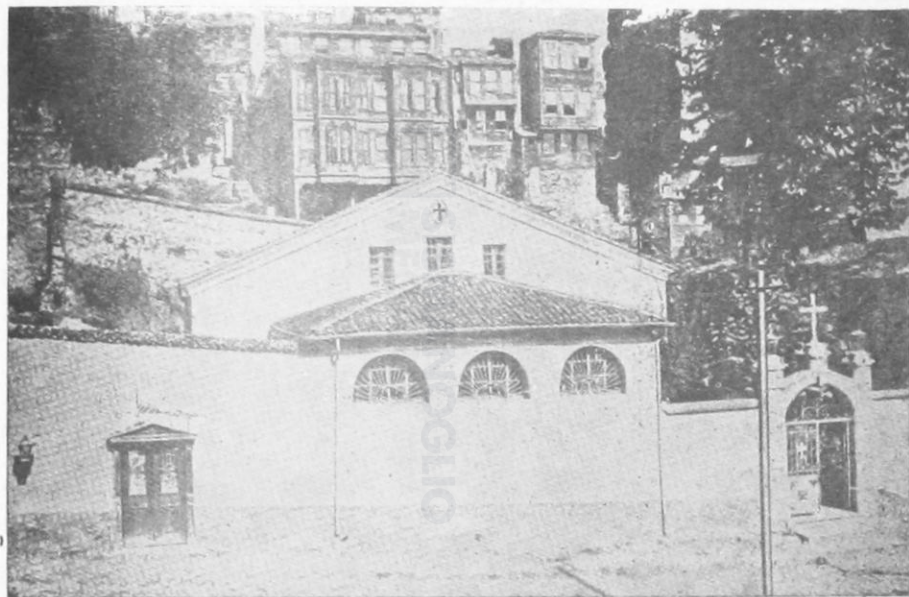
### ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ Α΄.

Τὸ χωρίον Γενῆ Μαχαλὲ (τοῦ ἄνω Βοσπόρου) συνωκίσθη πρὸ τετρακοσίων περιπίου ἔτῶν, ἐξ ὀρθοδόξων ὁμογενῶν, προερχομένων ἐκ διαφόρων παρολίων μερῶν καὶ νήσων, καταγινομένων περὶ τὴν ἀλιείαν (κυρίως θύνων, καλκανίων καὶ σκόμβρων) καὶ ναυτῶν, ἐθελοντικῶς ἀναλαμβάνοντων ὑπηρεσίαν εἰς πλοῖα, ἔχοντα ἀνάγκην συμπληρώσεως τῶν πληρωμάτων των.

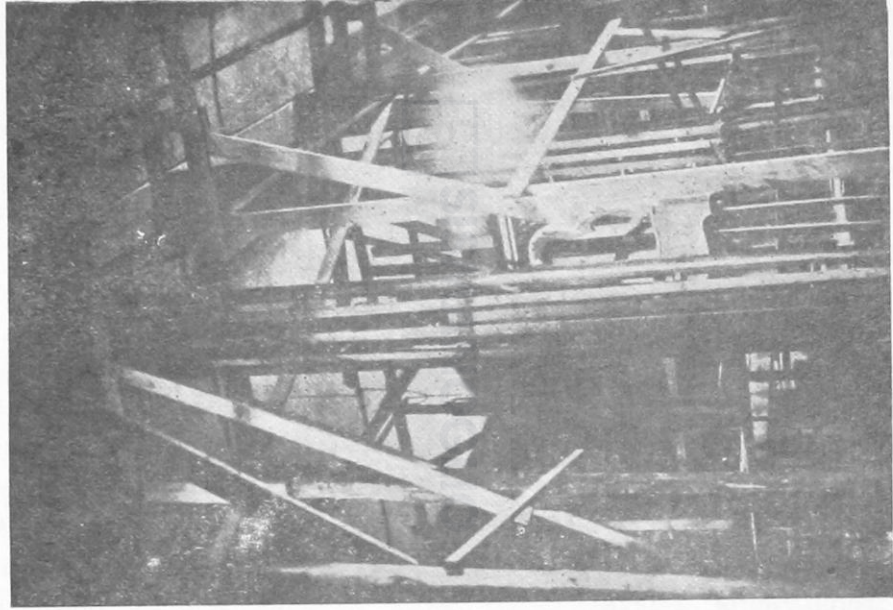
Ἐκαλεῖτο ἀρχῆθεν Σκλητρίνα, ἀπὸ τῶν κυκλούντων τὴν τοποθεσίαν διασπάρτων σκληθρῶν, ἐξ ὧν καὶ ἡ ὀνομασία τοῦ παρὰ τὸ χωρίον χειμάρου Σκληθρίνα. Βραδύτερον ἐγκατέστησαν ἐν αὐτῷ καὶ οἱ ἐπιμελούμενοι τῶν ἰδρυθέντων τότε Λοιμοκαθατηρίων, ἔτι δὲ βραδύτερον καὶ ἔτεροι, πρὸς παραθερισμὸν οὗτοι.

Οἱ ἐγκαθιστάμενοι ὁμογενεῖς, νυμφευόμενοι ἐσχημάτισαν οἰκογενείας, ἔχοντες δὲ ἀνάγκην Εὐκτιηρίου Οἴκου, ἤγειραν τοιοῦτον ἐπ’ ὀνόματι τοῦ Τιμίου Προδρόμου,





ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ  
ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΠΡΟ ΑΥΤΟΥ ΟΔΟΥ



ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΣΤΕΓΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ  
ΤΟΥ ΚΥΡΙΩΣ ΝΑΟΥ ΕΠΙΣΚΕΥΑΖΟΜΕΝΟΥ

ἐπὶ τῶν ἐρειπίων ἀρχαίου εἰδωλείου τοῦ Ποσειδῶνος, ἐφ' οὗ ἔθνον εἰς τὸν θεὸν τῶν θαλασσῶν οἱ ναυτιλλόμενοι, οἱ μέλλοντες νὰ ἐκπλεύσωσιν εἰς τὴν ἐκ τρικυμῶν μαινομένην Μαύρην Θάλασσαν, ἀφιλόξενον διὰ τὴν πρωτογόνον τότε ναυσιπλοΐαν.

Ὁ Εὐκτήριος οὗτος Οἶκος, ἦτο ἐξάρτημα τότε τῆς παρὰ τὸν Μαῦρον Μῶλον (παρὰ τὸ Ροῦμελι Καβὰκ) Σταυροπηγιακῆς Μονῆς τῆς Θεοτόκου, βραδύτερον δέ, τῷ 1656, ὑπήχθη ὑπὸ τοῦ τότε Πατριάρχου Κυρίλλου τοῦ Γ', τοῦ ἀπὸ Τορνόβου, τὸ δεύτερον πατριαρχεύοντος, ὑπὸ τὸν τότε Μητροπολίτην Δέρκων Ἀθανάσιον.

Ἡ ἐν τῷ Εὐκτηρίῳ καὶ σήμερον ἔτι σωζομένη σεπτὴ Εἰκὼν τοῦ Προδρόμου, ἐθεωρεῖτο ἔκπλαι ὡς θαυματουργός, χορηγοῦσα τὴν ἴασιν εἰς τοὺς μετὰ πίστεως πρὸς αὐτὴν προσφεύγοντας καὶ πάσχοντας ἐκ κωφώσεως ἢ βαρυκοΐας ἢ ἐλωδῶν πυρετῶν καὶ προστρέχοντας ἐξ ὅλης τῆς Πόλεως καὶ τῶν παρακειμένων κωμῶν καὶ χωρίων τῆς Θράκης καὶ τῆς Βυθινίας.

Ὁ Εὐκτήριος οὗτος Οἶκος, ἠρειπώθη κατὰ τὴν δευτέραν δεκαετίαν τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος καὶ οἱ χωρικοὶ στερούμενοι ναοῦ ἐθεραπεύοντο ἐκκλησιαστικῶς, εἰς τὸν ἐν Θεραπείῳ Μητροπολιτικὸν Ναὸν τοῦ Ἀγ. Γεωργίου μέχρι τοῦ 1833, ὅτε φιλοτίμῳ προνοίᾳ τοῦ τότε Μητροπολίτου Δέρκων Νικηφόρου (τοῦ ἀπὸ Ἀδριανουπόλεως, τοῦ Ἄρσβος), ἠγέρθη ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ ἐρειπωθέντος Εὐκτηρίου καὶ ἐπὶ τοῦ ἰδίου Θυσιαστηρίου ὁ σημερινὸς Ναὸς τοῦ Προδρόμου, καθαγιασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ κατὰ μῆνα Αὐγούστου τοῦ 1834.

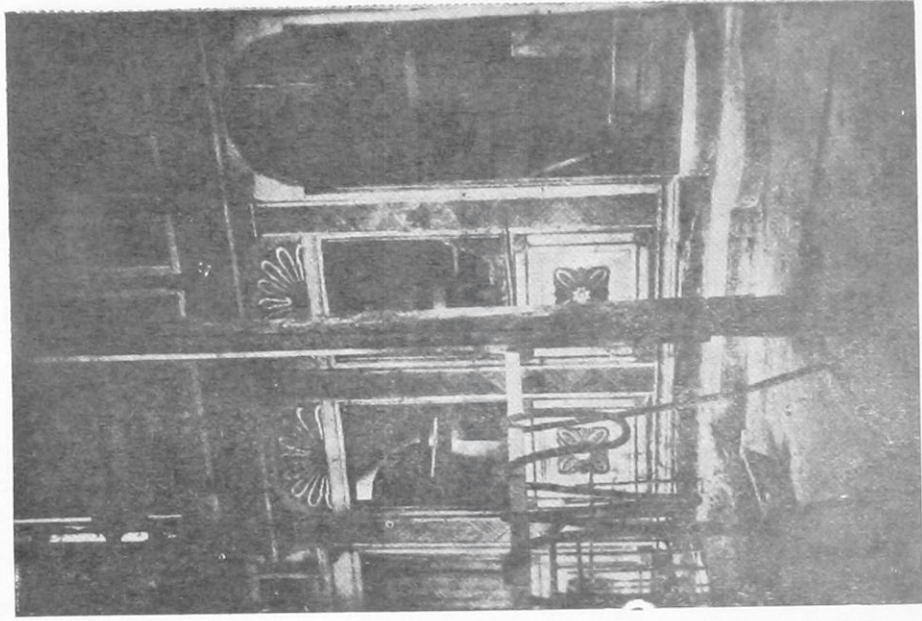
Ἐν τῷ Ναῷ τούτῳ ἀρχῆθεν διηκόνει εἰς ἱερέυς, προστεθέντος καὶ ἐτέρου τοιούτου μετὰ διακόνου θεολόγου, ἐπὶ ἱερατείας ὡς Μητροπολίτου Δέρκων τοῦ ἀπὸ Λαρίσης Ἰωακείμ τοῦ καὶ ἐπὶ τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον ἀναχθέντος. Ὁ διάκονος ἐκ τῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ἀποφοίτων, διηύθυνε καὶ τὴν Σχολὴν τῆς Κοινότητος, ἣτις ὡς Γραμματοδιδασκαλεῖον ἰδρυθεῖσα, ἐπὶ τῆς ἱερατείας ὡς Μητροπολίτου Δέρκων τοῦ ἀπὸ Κασσανδρείας Νεοφύτου τῷ 1865, διδάσκοντος τὰ πρόχειρα γράμματα τοῦ ἐκάστοτε ἱεροψάλτου τοῦ Ναοῦ, ἐξειλίχθη εἰς Ἀστικὴν Σχολὴν μετὰ δύο διδασκάλων καὶ μετὰ Νηπιοπαρθεναγωγείου μετὰ δύο διδασκαλισσῶν, ἀριθμούντων περὶ τοὺς διακοσίους μαθητὰς καὶ μαθητριάς, ἐπὶ τῆς ἱερατείας ὡς Μητροπολίτου Δέρκων τοῦ ἀπὸ Θεσσαλονίκης Καλλινίκου, ὅτε ἡ Κοινότης ἠρίθμει ἄνω τῶν διακοσίων ὁμοδόξων οἰκογενειῶν. Ἡ Σχολὴ συνετηρεῖτο ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ καὶ τινος μικροῦ ἐτησίου ποσοστοῦ ἀναλογοῦντος ἐκ φιλεκπαιδευτικῶν κληροδοτημάτων.

Ἡ Κοινότης ἐδοκιμάσθη καὶ ὑπὸ πυρκαϊᾶς μεγάλης καὶ ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ τῆς 28ης Ἰουνίου 1894, ὅτε πλουσίως ἐπῆλθεν ἐπίκουρος πρὸς ἐπούλωσιν τῶν πληγῶν τῆς, ἡ μέρημα τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ὁμογενοῦς τῆς Πόλεως κοινωνίας.

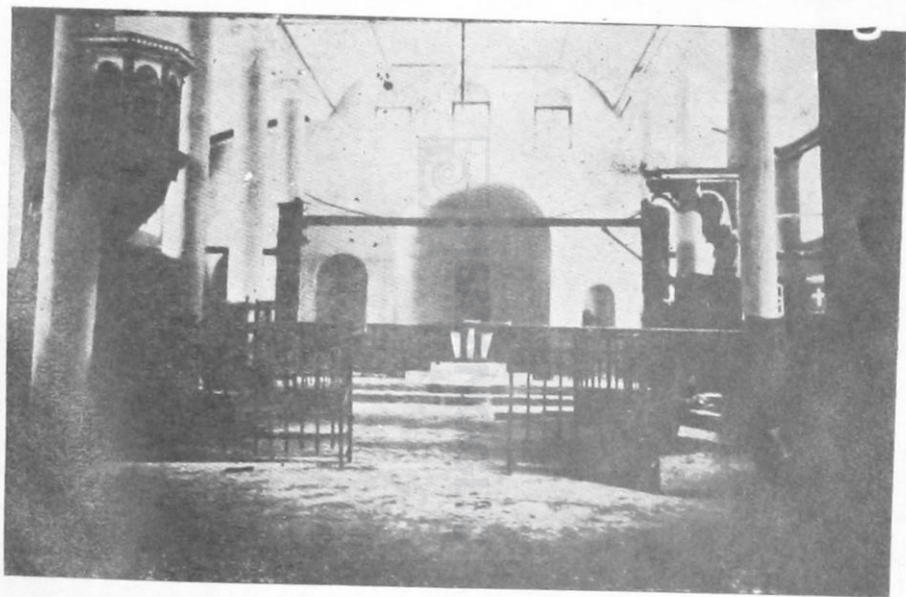
### ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ Β'.

Ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος ἢ Βαπτιστής, εἰς οὗτινος τὴν μνήμην τιμᾶται ὁ Ναὸς ἡμῶν, ἐγεννήθη ἐν Ἰουδαίᾳ ἐκ πατρὸς Ζαχαρίας καὶ μητρὸς Ἑλισάβετ. Εἰς ἡλικίαν





ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΩΣ ΝΑΟΥ ΑΝΑΚΑΙΝΙΖΟΜΕΝΟΥ  
ΜΕ ΤΟ ΠΑΛΑΙΟΝ ΤΕΜΠΛΟΝ



ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΥΡΙΩΣ ΝΑΟΥ  
ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΘΕΝΤΟΣ ΣΗΜΕΡΟΝ ΑΝΕΥ ΤΟΥ ΤΕΜΠΛΟΥ

τριακονταετῆ ἀπῆλθε θεόθεν ἐμπνεόμενος τῷ 29ῳ ἔτει ἀπὸ τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου, εἰς τὴν πέραν τῆς Γαλιλαίας ἔρημον, καλῶν εἰς Μετάνοιαν τοὺς ὀλιγοπίστους, προκηρύττων τοῦ Μεσία τὴν ἔλευσιν, ὡς Λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν καὶ βαπτίζων τοὺς ἀποδεχομένους τὸ κήρυγμά του εἰς τὸν Ἰορδάνην εἰς συμβολισμὸν τῆς ψυχικῆς τῶν καθάρσεως. Εἰς τὸ Βάπτισμα ὑπέβαλεν ἑαυτὸν καὶ ὁ Ἰησοῦς, ὅτε ὁ Πρόδρομος ἐκήρυξεν αὐτὸν ὡς τὸν ἐπηγγελμένον καὶ ἀναμενόμενον Μεσσίαν, δούς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς λυτρώσεως καὶ ποιήσας αὐτὸ ἔνδυμα ἀφθαρσίας καὶ πηγὴν ζωῆς. Ἐν τέλει ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας Ἡρώδης, ὁ Ἀντύπας, διέταξε τὴν σύλληψίν του καὶ τὴν κάθειρξίν του κατὰ μὲν τοὺς Εὐαγγελιστάς, διότι κατέκρινε δημοσίᾳ τὴν παράνομον μετὰ τῆς Ἡρωδιάδος (συζύγου τοῦ ἑτεροθαλοῦς ἀδελφοῦ του, Ἡρώδου καὶ αὐτοῦ), συμβίωσιν, κατὰ δὲ τὸν Ἰουδαῖον καὶ σύγχρονον ἱστορικὸν Ἰώσσηπον, φοβούμενος τὴν ἐκ τῶν κηρυγμάτων του αὐξουσαν ἐπιρροήν του παρὰ τῷ λαῷ. Ὑποσχεθεὶς εἰς τὴν ἐκ τοῦ ἀδελφοῦ του προγονήν του, ἣτις τὸν ἐμάγευσε διὰ τῶν θελγήτρων τῆς καὶ ἣς ἠράσθη ἐν τῷ γήρατί του νὰ ἰκανοποιήσῃ πάντα αὐτῆς τὰ αἰτήματα, διέταξε τὸν ἀποκεφαλισμὸν του ἐν τῇ φυλακῇ καὶ τὴν παράδοσιν τῆς κεφαλῆς του ὡς δώρου τῇ προγονῇ του, τῇ συμβουλῇ τῆς μισούσης τὸν Ἰωάννην, διὰ τὰς κατ' αὐτῆς ἐπικρίσεις του, μητρὸς τῆς Ἡρωδιάδος.

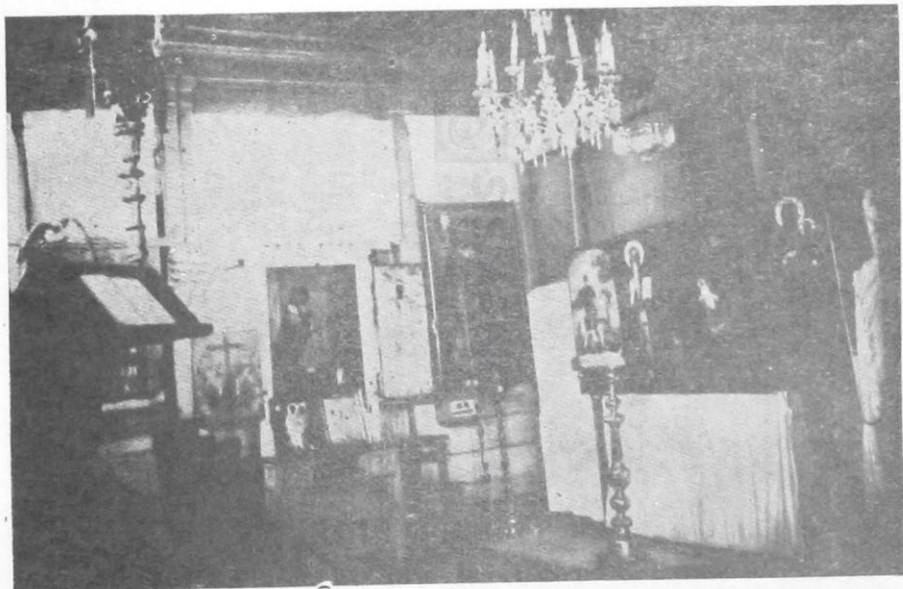
Ἡ Ἐκκλησία τὸν ἐτίμησεν ὡς Πρόδρομον τοῦ Κυρίου, ἐκλήθη δὲ καὶ Βαπτιστής, ὡς ἐκ τοῦ Βαπτίσματος, τὸ ὁποῖον καθιέρωσεν εἰς συμβολισμὸν ψυχικῆς ἀναγεν-

νήσεως καὶ καθάρσεως ἀπὸ τῶν συντελεσθεισῶν ἁμαρτιῶν, εἰς ἃς ἡ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας προσέθηκε καὶ τὸ προπατορικὸν ἁμάρτημα.

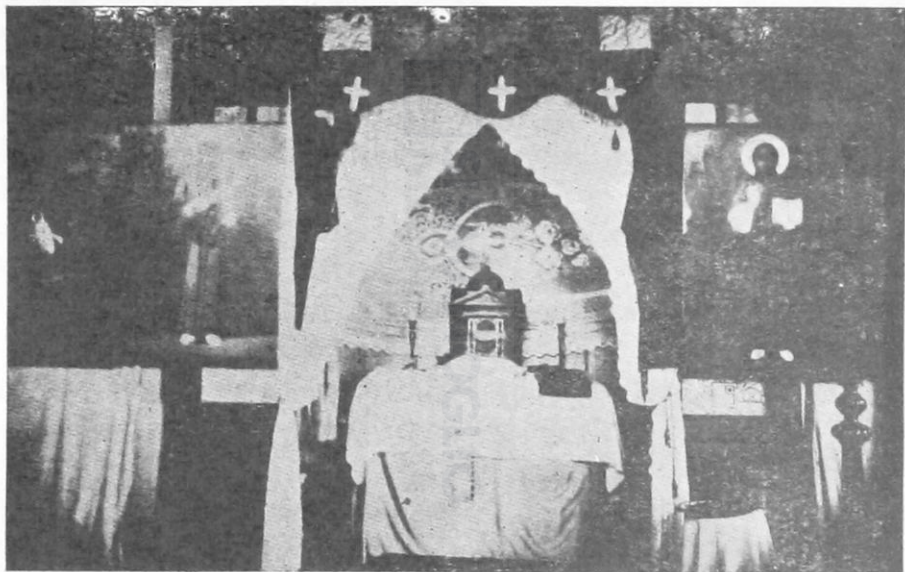
Ἡ μνήμη του ὠρίσθη κατὰ τὸν τέταρτον αἰῶνα, ἀρχικῶς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας παραδεκτικῆς γενομένης, κατόπιν ὑπὸ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, ἵνα τελεῖται, διὰ μὲν τὴν γέννησίν του τὴν 24ην Ἰουνίου, διὰ τὸ μαρτύριόν του τὴν 29ην Αὐγούστου, ὅτε ἐπεβλήθη καὶ νηστεία καὶ ἀπὸ ἐλαίου ἔτι, καὶ διὰ τὴν Σύναξίν του ἡ ἐπομένη τῶν Θεοφανείων ὡς συντελεστοῦ τῆς Βαπτίσεως τοῦ Κυρίου.

Ἡ μνήμη τῆς γεννήσεως τοῦ Κήρυκος τοῦ Βαπτίσματος καὶ τῆς δι' αὐτοῦ ψυχικῆς ἀναγεννήσεως, συμπίπτουσα τὴν 24ην τοῦ Ἰουνίου πρὸς τὴν θερινὴν τοῦ Ἡλίου τροπὴν, συνεχέντρωσε ποικίλλα ἔθιμα ἐκ τῶν ἐθιζομένων ἐκασταχοῦ κατὰ τὰς μεταβάσεις ἀπὸ μιᾶς ἡλιακῆς περιόδου εἰς ἄλλην καὶ ἅτινα ἔθιμα ἔχουσι χαρακτῆρα καθαρτικὸν ἐνιαχοῦ καὶ μαντικόν, ἐξ οὗ καὶ ὁ Κλύδωνας, ἔθιμον διαδεδομένον ὅπὸ αἰῶνων καὶ προμνηστεῦον εἰς τὰς παρθένους προσεχῆ ἢ ἀπώτερον γάμον ἢ ματαίωσιν τοιούτου μετὰ τοῦ φιλουμένου προσώπου, Ἡ παράδοσις συνεδύασε τὰ γενέθλια τοῦ Προδρόμου καὶ μὲ τὴν εἰς πολλὰς χώρας κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην συλλογὴν τῶν διαφόρων ἱαματικῶν βοτάνων, ὅσα ἄλλοτε ἐχρησιμοποιοῦντο καὶ ὑπὸ ἰατρῶν καὶ ὑπὸ τῶν ἐμπειρικῶν τοιούτων καὶ ἅτινα σήμερον ἡ χημεία καὶ ἡ φαρμακευτικὴ χρησιμοποιεῖ ὡς βάσιν πλείστων φαρμάκων ἐπιστημονικῶν, συμπίπτει δὲ καὶ μὲ τὴν χονδρικῶς συλλογὴν τοῦ ἡδυόσμου καὶ τῆς ριγάνεως, ἅτινα θεωροῦνται κατ'





ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΤΟΥ ΝΑΡΘΗΚΟΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ  
ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΔΙΑΡΡΥΘΜΙΣΘΕΝ ΕΙΣ ΝΑΟΝ



ΤΟ ΙΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΟΥ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ  
ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΜΕΝΟΥ ΝΑΟΥ

οὐσίαν φαρμακευτικὰ εἰς γαστρικὰς ἰδίως διαταραχὰς συχνὰς κατὰ τὸ θέρος.

Ὁ συμβολικῶς καθαρτικὸς χαρακτήρ τῆς ἐορτῆς ἐνδείκνυται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι ἀπὸ τῶν γενεθλίων τοῦ Προδρόμου ἄρχονται πολλαχοῦ τὰ θαλάσσια καὶ ἱαματικὰ λουτρά, τὰ ἀμμόλουτρα κοί ἢ ἡλιοθεραπεία.

Προκειμένου περὶ τῶν σωζομένων ἱερῶν λειψάνων τοῦ Βαπτιστοῦ, ἡ παράδοσις ἀναφέρει ὅτι ἡ τιμία κεφαλή του παραληφθεῖα ὑπὸ μαθητῶν του καὶ ἀποκρυβεῖσα ἀρχικῶς εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ κατόπιν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐκομίσθη ἐνταῦθα ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Θεοδοσίου καὶ ἀπεθησαυρίσθη εἰς τὸν ἐπώνυμον Ναὸν τὸν ἐγεργθέντα εἰς τὸ Ἐβδομον ἄνωθεν τῶν Βλαχερνῶν. Κατὰ τὴν αὐτὴν παράδοσιν παρελήφθη ἐκεῖθεν ὑπὸ τῶν Σταυροφόρων, ὅτε οὗτοι κατέλαβον τῷ 1204 τὴν Πόλιν καὶ ἐκομίσθη εἰς Ἀμιένην τῆς Γαλλίας ἀποθησαυρισθεῖσα εἰς τὸν ἐκεῖ καθεδρικὸν Ναόν. Κατὰ τὴν ἰδίαν παράδοσιν τμῆμα τῆς ἱερᾶς κάρας διασωθὲν καὶ ἀποκρυβὲν ἀπετέθη βραδύτερον εἰς τὴν ἐν Ἀγίῳ Ὄρει Μονὴν τοῦ Διονυσίου, ἕτερον δὲ τμῆμά της μετὰ τῆς τιμίας χειρὸς του εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Προδρόμου τῆς Πέτρας (Πετρῆ καπῆ). Κατὰ τὴν ἰδίαν παράδοσιν, τοῦτο βραδύτερον περιῆλθεν εἰς τὸ Τάγμα τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τῆς Ρόδου, ἀποτεθὲν εἰς τὸν καθεδρικὸν Ναὸν τῆς Ρόδου, ὁπόθεν φεύγοντες οὗτοι εἰς Μελίτην τῷ 1522, παρέλαβον τοῦτο μεθ' ἑαυτῶν καὶ ἀπέθηκαν εἰς τὸν καθεδρικὸν Ναὸν τῆς Μάλτας. Καὶ δάκτυλος ὅμως ἐκ τῆς τιμίας χειρὸς τῆς βαπτισάσης τὸν Κύριον, περισωθεῖς, περιῆλθε κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα εἰς τὴν

κατοχήν τοῦ Πετράκη Ταραμπχανετζή, ὁ ὁποῖος καὶ τὸ ἀφιέρωσεν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Προδρομοῦ ἐν Ἀντιγόνη, ὅπου καὶ εὔρηται ἔκτοτε ἀποτεθησαυρισμένος ἐν ἀργυρᾷ θήκῃ.

Ἐπίσης, ὁ μανδύας τοῦ Βαπτιστοῦ, ἐκ τριῶν καμήλου καὶ καθημαγμένος, ἀνευρέθη ἐν Κρήτῃ, ὑπὸ Νικηφόρου Φωκᾷ κατὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἄλωσιν τότε τῆς Κρήτης καὶ κομισθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἐνταῦθα ἀπετέθη εἰς τὸ Θησαυροφυλάκειον ὅποτε καὶ παρελήφθη, κατὰ τὴν παράδοσιν, ὑπὸ τῶν καταλοβόντων τὴν Πόλιν Σταυροφόρων τῷ 1204, ἀνεξικριβώτου ὅμως γνησιότητος εἶναι τὰ γεραιρόμενα ἐνιαχοῦ τμήματά του.

Ἀνεξακριβώτος ἐπίσης εἶναι καὶ ἡ γνησιότης τῶν πολλαχοῦ ἐν Ναοῖς χαρακτηριζομένων ὡς τμημάτων τῆς ἱερᾶς τοῦ Βαπτιστοῦ κάρας.

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΕΩΣ  
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ  
ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ



ΥΑΝΙ ΚΕΦΑΛΙΔΙ ΒΑΣΙΜΕΒΙ





SISMANOGGIO  
MIGLIANO